

Textová část

Park čtyři dvory

Projektové řešení

Zdůvodnění navrhovaného řešení

Rachot vojenské techniky ustal a změnil se v otupělé ticho. Nyní jen vítr v otevřené krajině bystří naše smysly. Území bývalého vojenského cvičiště rozorané a zvlněné pásy tanků s čitelnými stopami minulé historie a půda chudá jako troud má poskytnout novou vláhu pro život rejnoka. V současnosti a to i přes blízkost řeky Vltavy a přilehlých rybníků, zdá se jakby rejnok ležel mimo životodárnou vláhu, jakoby měl teprve vplout do vodní krajiny.

Plánovaná stavba koncertní haly a kongresového centra, místně známá jako Rejnok, byla hlavním impulsem pro řešení půdorysné struktury parku. Rozmístění cest směrem od budovy Rejnoka bylo řešeno ve vlnách gradujících od přírodní krajiny směrem k formálnímu parteru. Nedaleká rybníční soustava jakoby vypukla v příboj, který se ve volných vlnách snaží elektrizujícího tvora nabít, polapit a oživit.

Voda a její podoby se proplétá parkem jako červená nit. Inspirace organickými liniemi symbolizující vlny však koresponduje i s využitím minulým. Území vojenského cvičiště bylo zvlněno a propleteno nepravidelnými cestičkami. Splet' cestiček, terénní modelace a periodické tůně vzniklé v antropogenních depresích neumožňují přímý směr chůze. Organika současné cestní sítě byla respektována i v návrhu.

Dalším vstupem pro zvolené architektonické řešení a práci s materiály bylo využití minulé v kontrastu s plánovanou adaptací plochy na právoplatnou součást organismu města České Budějovice. Beton ve formě panelů, stavebních materiálů budov a oplocení je stále přítomen na lokalitě. Přímo na řešeném území byly situovány tři budovy se zastavěnou plochou cca 1500 m², zpevněné povrchy cest tvořily necelé 2000m², v rámci řešeného území bylo i oplocení v délce 500m. V současnosti jsou všechny objekty zbourány. Přestože v zadávací dokumentaci nejsou blíže specifikovány demoliční práce. Lze na základě terénní pochůzky a historické analýzy usuzovat na částečné ponechání základů budov a oplocení na lokalitě. Tato skutečnost, v souvislosti s technologickým postupem provedené demolice, kdy na celém řešeném území jsou viditelně ponechány velikostně rozdílné úlomky stavební suti a zastoupení přirozeně méně kvalitních jílovito-písčitých půd utužených pojezdem vojenské techniky, je příčinou druhově chudé vegetace na celém řešeném území a navazujících pozemcích. Právě beton a pravděpodobnost ponechání základů budov a drobných stavebních prvků. Byl dalším vstupem pro navrhované řešení. Rozsáhlejší zpevněné pozemky byly situovány do míst bývalých staveb (přesná pozice staveb byla zjištěna na základě georeferencování leteckých snímků v prostředí GIS software). Beton jako reminiscence na dobu minulou a zároveň reflektující dobu přichodí je jedním z hlavních materiálů použitých při realizaci atypického mobiliáře, pohledových a dělicích zdí ale například i při realizaci novodobého skateparku.

Plánovaná výstavba změní toto území k nepoznání. Nové obytné budovy budou dány do kontrastu s velkorysou architekturou Rejnoka a sportovního hokejového stadionu realizováno v současném stylu plechového brnění. Park reflektuje všechny tyto kontrasty a s využitím pohledového betonu zklidňuje a na vhodných místech volně navazuje na sousední funkční využití.

Programové řešení parku

Jak bylo výše uvedeno, park je řešen v půdorysných vlnách. V rámci těchto vln je členěno i programové vybavení parku dělicí se na tři části formální, sportovně-relaxační a přírodně krajinářskou.

Hlavní idea

Hlavní idou návrhu, jakýmsi příběhem, je zde voda. Vycházející ze stavby rejnoka a jeho dynamičnosti, nedaleké rybníční krajiny a několika mokřadních společenstvech, spíše ostrůvků, na ploše stavby.

Voda se projevuje čistě ideově a v případě že nebude stavba rejnoka realizována bude park fungovat i v návaznosti na jinou centrální stavbu podobného funkčního využití.

Formální část parku

Tato část bezprostředně navazuje na stavbu Rejnoka. Vzhledem k nekoordinovanému pohybu návštěvníků směrem od Rejnoka do parku, bylo v těchto místech využito zpevněného povrchu po celé délce hranice pozemku parku se stavbou Rejnoka. Zpevněný povrch není jednotný. V dlažbě z betonových desek jsou umístěné zelené ostrůvky. Pozice ostrůvků a jejich velikost je odvislá od os vnitřního interiéru Rejnoka. Inspirací k danému řešení byly kapky vody gravitačně se přibližující k zemskému povrchu. Jak země svou silou přitahuje drobné kapky deště, tak jsou i zelené ostrůvky směřovány k stěžejní stavbě celého prostoru. Kapky jakoby z exteriéru parku pomalu vstupovaly do interiéru Rejnoka. V této části dochází ke gravitačnímu propojení vnitřní a vnější části středového parteru Čtyři dvory. Propojení jako jeden z hlavních principů bylo uplatněno i při řešení stavby kiosku. Umístěného taktéž ve formální části parku. Architektonické řešení kiosku je pojato, jako souběh dvou samostatných částí, kavárny a půjčovny sportovního vybavení, propojených společným zázemím. Kiosek je koncipován jako nenápadný vnitřní prostor parku. Ze zadní strany vplouvá pod terénní modelaci a z přední směřuje velká skleněná vitrína do formálního parteru. Optické propojení interiéru kavárny s navazujícími pozemky podtrhuje symbol vody a to především její čírost. Nedaleko kiosku a jeho venkovního posezení je situováno i dětské hřiště s herními prvky symbolizujícími moře. Kiosek i s dětským hřištěm se nachází ve druhé a třetí vlně parku. V této části je zpevněný povrch tvořen mlatem. Jednotlivé vlny jsou v půdoryse vyznačeny tenkými rovně řezanými betonovými pásy. Mobiliiář v této části je směřován mezi rozšířená místa kapiček vody. Nepravidelným rozmístěním laviček dochází k vytváření samostatných diskuzních skupinek typických pro uměleckou společnost.

Relaxační a sportovní část parku

Sportovní část volně navazuje na část formální, kdy dochází na několika místech k jejich vzájemnému prolínání. Sportovní aktivity jsou lokalizovány do dvou samostatných ohnisek. Z čehož jedno je zaměřeno na širokou veřejnost a druhé je určeno pro skate aktivity. V části zaměřené pro širokou veřejnost můžeme nalézt venkovní posilovnu se čtyřmi stroji a herní povrchy určené pro streetball, venkovní squash a hřiště pro míčové hry. Celé zázemí sportovních aktivit je od ostatních částí parku odděleno více etážovou zelení. Ze strany směrem do parku je navíc vytvořena terénní modelace plnící úlohu izolační, směrem od hřišť do parku. Na straně blíže k sportovnímu zázemí jsou do modelace zapuštěny ve dvou řadách nad sebou lavičky, miniaturní tribuna a odpočinkové místo po těžkém tréninku. Druhé ohnisko sportovní části se nachází na protější straně parku. Skatepark je voně zapuštěn do terénu. Na základě sklonu a hloubky bočních stěn vznikají samostatné úseky tréninkových ramp s rozdílnou náročností. Skate park je pak na nejnižším patře volně průjezdný. Propojení jednotlivých skate ramp do organického tvaru, zapuštěného pod terén se vyhneme současně praktikujícím řešením, kdy několik samostatných tréninkových ramp tvoří nehomogenní rušivý prostor.

Krajinářská část

V této části dochází k celkovému zklidnění pohybu a komunikačních toků. Zde je část věnována přírodě a samotě. Mezi terénní modelace jsou směřovány vycházkové okruhy

v travnatých pásech nebo tematické zahradě. Zde se vlny uklidňují. Voda se pomalu propojuje s krajinou. Vznikají zde periodické tůně a mokřady. Parková výsadba se volně propojuje s okolní přírodou. Travnatý parter je nahrazen loukou. Pravidelné záhony formální části jsou vystřídány přírodními bezúdržbovými výsadbami.

Principy organizace pohybu a začlenění parku do okolí

Při organizaci pohybu a plánování zpevněných ploch jsme vycházeli z budoucího využití navazujících pozemků, ale i ze současně využívaných pěších tras. Tok lidí, potenciální uživatelé a jejich účel vstupu a zdržení se v parku byl neopomenutelným údajem pro návrh projektového řešení. Území parku je vklíněno mezi dvě dopravní komunikace vytvářející výraznou antropogenní hranici celého území. Tyto silnice společně s plánovaným dopravním propojením silnice Strakonické a Milady Horákové, přes které mají vzniknout dvě mostní propojení, tzv. ekodukty, usměřňují pohyb do a z několika přechodů. Těmi nejdůležitějšími jsou místa vedle současně budované hokejové haly na ul. E. Rošockého a území nedaleko dopravní křižovatky Husovy třídy a Strakonické, naproti fotbalovému stadionu. Pokud zůstane krajina ze severu nadále otevřenou a prostupnou, lze předpokládat zachování tohoto dopravního propojení. V řešení pěších cest byl tento tah respektován. V místech, kde současně zavyužívané pěší stezky vstupují do volné krajiny, za pomyslnou zdi parkové úpravy, byly do travnatých ploch vloženy betonové pásy. Rastr uložení pásů směrem do krajiny pomalu řídne, až úplně zmizí. Princip propojenosti byl uplatněn i ve vazbě parku na budovy Rejnoka. Ale i v místech čistě krajinářských principů, kde je možnost budoucího rozšíření parku severovýchodním směrem. Hlavní dopravní tepna a ústřední dopravní cesta parkové úpravy je diagonální linie propojující východní a západní část území. Okružní cestou, stezkou pro inline dráhu. U této okružní stezky jsou zároveň situovány zastavení stezky Bud' fit. Některá zastavení mají podpořit fyzickou aktivitu těla některá naopak tu psychickou-pohled na vodní hladinu, zákoutí rozkvetlých květin a mnohá jiná.

Popis materiálového řešení

V rámci projektového řešení bylo pracováno se třemi druhy povrchů v různých obměnách a inovacích. Povrchem použitým pro linie cest je asfaltový kryt. Druhým a důležitějším materiálem využívaným nejen na zpevněné pochozí povrchy, ale v různých obměnách i pro herní povrchy, drobnou architekturu mobiliáře, i při stavbě skeletu kiosku je beton. S betonem jako s pocházejícím povrchem je pracováno v části před budovou Rejnoka, kdy je nástupní prostor do parku tvořen velkoformátovou dlažbou betonových desek. Tento povrch následně volně přechází do měkkého povrchu mlatu. V rámci mobiliáře jsou využívané kombinace betonu, dřeva a kovu.

Vegetační úpravy

Park byl řešen jako nízko údržbový a to především ve sportovně relaxační a krajinářské části. Do části formální jsou situovány okrasné záhony trvalek, které jsou ale pojaty jako extenzivní výsadby, s náročností údržby jednou do roka. V keřovém patru bylo pracováno především s volně rostoucími druhy okrasných dřevin, které v konkrétních místech tvoří nepropustnou clonu. V rámci stromové výsadby je počítáno s nenáročnými druhy dřevin včetně zástupců pionýrských druhů. Pro výsadby dřevin byly v některých částech, z výše uvedených důvodů, vytvořeny terénní modelace. Travnaté plochy jsou zastoupeny dvěma typy trávníků. Ve formální části se jedná o pobytový intenzivně kosený trávník, naopak v části krajinářské je v největší míře pracováno s loukou.

P.10 - Strukturovaný odhad nákladů realizace projektu
(bod 6.3.1 f) soutěžních podmínek)

1) Projektové práce (všechny potřebné výkonové fáze)	200 000 Kč
2) Terénní a sadové úpravy (vč. trávníků)	6153100 Kč
3) Zpevněné plochy (chodníky, cesty, dráhy, vč. mobiliáře)	5767000 Kč
4) Hřiště	
Skatepark	2 000 000 Kč
Hřiště pro míčové hry	1 000 000.Kč
Dětské (dětská) hřiště	500 000.Kč
Stezka „bud' fit“ (pro seniory)	200 000.Kč
Ostatní	160 000.Kč
Celkem hřiště	3 860 000 Kč
5) Stavební objekty (zázemí atd.)	650 000 Kč
6) Inženýrské objekty (VO, přípojky atd.)	23630100 Kč

Celkem

23 630 100 Kč

Popis provozní náročnost a odhad provozních nákladů

	cena za jednotku a rok	počet jednotek	cena celkem	měrná jednotka
údržba travnatých ploch	13,8	2300	31740	m ²
údržba louky	4	8800	35200	m ²
údržba keřových záhonů	13	3000	39000	m ²
údržba kombinovaných keřových záhonů	113	1860	210180	m ²
údržba okrasných záhonů	200	330	66000	m ²
běžná údržba	1	30 000	30000	ks
ÚDRŽBA PARKU ZA ROK			412120	

Seznam výkresů a všech náležitostí projektového řešení

Grafická část

- 1 Širší vztahy
- 2 Návrhové řešení
- 3 Objekt zázemí
- 4 Textová část
- 5 CD /DVD
- 6 Obálka Autor (Identifikační údaje, čestná prohlášení)